

AUGLÝSING

um gerð sem felur í sér breytingu á samningi sem ráð Evrópusambandsins og Ísland og Noregur gerðu með sér um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna.

Hinn 4. júní 2004 var ráði Evrópusambandsins tilkynnt um samþykki Íslands á ákvörðun ráðsins nr. 2004/191/EB frá 23. febrúar 2004, um viðmiðanir og fyrirkomulag vegna endurgreiðslu kostnaðar sem leiðir af beitingu tilskipunar 2001/40/EB um gagnkvæma viðurkenningu á ákvörðunum um brottvísun ríkisborgara þriðju landa, sem felur í sér breytingu á samningi sem ráð Evrópusambandsins og Lýðveldið Ísland og konungsríkið Noregur gerðu með sér 18. maí 1999 um þátttöku hinna síðarnefndu í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna, sbr. auglýsingar í C-deild Stjórnartíðinda nr. 21 og 49/2000 þar sem samningurinn er birtur. Breytingin öðlaðist gildi að því er Ísland varðar 4. júní 2004.

Ákvörðunin er birt sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytinu, 7. júní 2004.

Halldór Ásgrímsson.

Gunnar Snorri Gunnarsson.

Fylgiskjal.

ÁKVÖRÐUN RÁÐSINS

frá 23. febrúar 2004

um viðmiðanir og fyrirkomulag vegna endurgreiðslu kostnaðar sem leiðir af beitingu tilskipunar 2001/40/EB um gagnkvæma viðurkenningu á ákvörðunum um brottvísun ríkisborgara þriðju landa.

(2004/191/EB)

COUNCIL DECISION

of 23 February 2004

setting out the criteria and practical arrangements for the compensation of the financial imbalances resulting from the application of Directive 2001/40/EC on the mutual recognition of decisions on the expulsion of third-country nationals

(2004/191/EC)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 3. mgr. 63. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á fundi sínum í Tampere 15. og 16. október 1999 áréttaði leiðtoga ráðið þann ásetning sinn að skapa svæði þar sem ríkir frelsi, öryggi og réttlæti. Til að svo megi verða þarf sameiginleg, evrópsk stefna um hælisveitingar og fólksflutninga bæði að miða að sanngjarnri meðferð ríkisborgara þriðju landa og betri stjórn á straumi innflytjenda. Leiðtoga-

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Article 63(3) thereof,

Having regard to the proposal from the Commission,

Having regard to the opinion of the European Parliament,

Whereas:

- (1) The Tampere European Council on 15 and 16 October 1999 reaffirmed its resolve to create an area of freedom, security and justice. For that purpose, a common European policy on asylum and migration should aim both at fair treatment of third country nationals and better management of migration flows. These objectives were confirmed by

ráðið staðfesti þessi markmið á fundi sínum í Laeken 14. og 15. desember 2001 og á fundi sínum í Sevilla 21. og 22. júní 2002. Sérstök áhersla var lögð á þörfina á að berjast gegn ólöglegum innflutningi fólks, þ.m.t. að grípa til viðeigandi ráðstafana til að stuðla að endursendingu ólöglegra íbúa.

- 2) Beiting ákvörðunar 2001/40/EB¹ getur leitt til kostnaðar ef ekki er hægt að framfylgja ákvörðunum um brottvísun á kostnað viðkomandi ríkisborgara þriðja lands eða þriðja aðila, þrátt fyrir viðleitni fullnustuaðildarríkisins. Því ber að samþykkja viðeigandi viðmiðanir og fyrirkomulag við tvíhliða endurgreiðslur aðildarríkjanna.
- 3) Þessi ákvörðun skal einnig vera grundvöllur fyrir því að koma á viðmiðunum og fyrirkomulagi sem nauðsynlegt er vegna framkvæmdar ákvæða 24. gr. Schengen-samningsins.
- 4) Þar eð aðildarríkin geta ekki með einhlítum hætti náð þeim markmiðum sem fyrirhugaðar aðgerðir fela í sér, þ.e. sameiginleg ábyrgð á kostnaði í tengslum við samvinnu milli aðildarríkjanna við brottvísun ríkisborgara þriðju landa þegar um er að ræða gagnkvæma viðurkenningu á ákvörðunum um brottvísun, og auðveldara er að ná markmiðunum á vettvangi bandalagsins vegna þess hve aðgerðirnar hafa viðtæk áhrif, getur bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og kveðið er á um í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari ákvörðun til að ná þessu markmiði.
- 5) Í þessari ákvörðun er tekið tillit til grundvallarréttinda og þeim meginreglum fylgt sem koma m.a. fram í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Í þessari ákvörðun er einkum leitast eftir að tryggja að mannlegri reisn sé sýnd full virðing ef um brottvísun og brottflutning er að ræða, eins og fram kemur í 1., 18. og 19. gr. sáttmálans.
- 6) Danmörk tekur, í samræmi við 1. og 2. gr. bókunarinnar um stöðu Danmerkur, sem fylgir með sem viðauki við sáttmálann um Evrópusambandið og stofnsáttmála Evrópubandalagsins, ekki þátt í samþykkt þessarar ákvörðunar og er ekki bundin af henni eða beitingu hennar. Þar eð þessi ákvörðun kemur

the Laeken European Council on 14 and 15 December 2001 and the Seville European Council on 21 and 22 June 2002. The need to fight against illegal immigration, including taking appropriate measures to promote the return of illegal residents, was particularly emphasised.

- (2) The application of Directive 2001/40/EC¹ may result in financial imbalances where expulsion decisions, despite the efforts made by the enforcing Member State, cannot be effected at the expense of the third country national concerned or of a third party. Appropriate criteria and practical arrangements for the bilateral compensation of Member States should therefore be adopted.
- (3) This Decision should also constitute the basis for establishing the criteria and practical arrangements required for the implementation of the provisions of Article 24 of the Schengen Convention.
- (4) Since the objective of the proposed action, namely financial burden-sharing for cooperation between Member States on expulsion of third-country nationals in the case of mutual recognition of expulsion decisions cannot be sufficiently achieved by the Member States and can therefore, by reason of the effects of the action, be better achieved at Community level, the Community may adopt measures, in accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty. In accordance with the principle of proportionality, as set out in that Article, this Decision does not go beyond what is necessary in order to achieve that objective.
- (5) This Decision respects the fundamental rights and observes the principles reflected in particular in the Charter of Fundamental Rights of the European Union. In particular this Decision seeks to ensure full respect for human dignity in the event of expulsion and removal, as reflected in Articles 1, 18 and 19 of the Charter.
- (6) In accordance with Articles 1 and 2 of the Protocol on the position of Denmark annexed to the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community, Denmark is not taking part in the adoption of this Decision, and is not bound by it or subject to its application.

¹ Stjtið. EB L 149, 2.6.2001, bls. 34.

¹ OJ L 149, 2.6.2001, p. 34.

til með að byggja á Schengen-gerðunum, samkvæmt ákvæðum IV. bálks þriðja hluta stofnsáttmála Evrópubandalagsins að því er tekur til ríkisborgara þriðju landa, sem uppfylla ekki eða uppfylla ekki lengur viðeigandi skilyrði fyrir stuttri dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkis samkvæmt ákvæðum Schengen-gerðanna, mun Danmörk, í samræmi við 5. gr. fyrrnefndrar bókunar, ákveða innan sex mánaða eftir að ráðið hefur samþykkt ákvörðun þessa hvort hún muni taka hana upp í landslög.

7) Að því er Ísland og Noreg varðar telst þessi ákvörðun vera þróun á Schengen-gerðunum í skilningi samningsins sem ráð Evrópusambandsins og lýðveldið Ísland og konungsríkið Noregur gerðu með sér um þátttöku þessara tveggja ríkja í framkvæmd, beitingu og þróun Schengen-gerðanna² að því er tekur til ríkisborgara þriðju landa sem uppfylla ekki eða uppfylla ekki lengur skilyrði fyrir stuttri dvöl á yfirráðasvæði aðildarríkis samkvæmt ákvæðum Schengen-gerðanna, sem falla innan sviðsins sem um getur í C-lið 1. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/437/EB frá 17. maí 1999 um sérstakt fyrirkomulag um beitingu þess samnings³.

8) Breska konungsríkið hefur tilkynnt, í samræmi við 3. gr. bókunarinnar um stöðu Breska konungsríkisins og Írlands, sem fylgir með sem viðauki við sáttmálann um Evrópusambandið og stofnsáttmála Evrópubandalagsins, að það óski eftir því að taka þátt í samþykkt og beitingu þessarar ákvörðunar. Að því marki sem þessi ákvörðun hrindir einnig ákvæðum 24. gr. Schengen-samningsins í framkvæmd, í samræmi við 7. gr. tilskipunar 2001/40/EB, á hún ekki við um Breska konungsríkið.

9) Í samræmi við 1. og 2. gr. bókunarinnar um stöðu Breska konungsríkisins og Írlands, sem fylgir með sem viðauki við sáttmálann um Evrópusambandið og stofnsáttmála Evrópubandalagsins, og með fyrirvara um 4. gr. þeirrar bókunar tekur Írland ekki þátt í samþykkt og beitingu þessarar ákvörðunar og er því ekki bundin af henni eða beitingu hennar.

Given that this Decision builds upon the Schengen acquis under the provisions of Title IV of Part Three of the Treaty establishing the European Community to the extent that it applies to third-country nationals who do not fulfil or who no longer fulfil the conditions for a short stay applicable within the territory of a Member State by virtue of the provisions of the Schengen acquis, Denmark will, in accordance with Article 5 of the said Protocol, decide within a period of six months after the Council has adopted this Decision whether it will implement it in its national law.

(7) As regards Iceland and Norway, this Decision constitutes a development of the Schengen acquis within the meaning of the Agreement concluded by the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the association of those two States with the implementation, application and development of the Schengen acquis², to the extent that it applies to third-country nationals who do not fulfil or who no longer fulfil the conditions for a short stay applicable within the territory of a Member State by virtue of the provisions of the Schengen acquis, which fall within the area referred to in Article 1, point C, of Council Decision 1999/437/EC of 17 May 1999 on certain arrangements for the application of that Agreement³.

(8) In accordance with Article 3 of the Protocol on the position of the United Kingdom and Ireland, annexed to the Treaty on the European Union and to the Treaty establishing the European Community, the United Kingdom has notified its wish to take part in the adoption and application of this Decision. To the extent that this Decision also implements the provisions of Article 24 of the Schengen Convention, in accordance with Article 7 of Directive 2001/40/EC, it does not affect the United Kingdom.

(9) In accordance with Articles 1 and 2 of the Protocol on the position of the United Kingdom and Ireland, annexed to the Treaty on the European Union and to the Treaty establishing the European Community, and without prejudice to Article 4 of the said Protocol, Ireland is not taking part in the adoption and application of this Decision

2 Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 36.

3 Stjtið. EB L 176, 10.7.1999, bls. 31.

2 OJ L 176, 10.7.1999, p. 36.

3 OJ L 176, 10.7.1999, p. 31.

10) Þessi tilskipun er gerð sem byggist á Schengen-gerðunum eða tengist þeim á annan hátt í skilningi 2. mgr. 3. gr. aðildarlaganna frá 2003.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari ákvörðun eru settar fram viðeigandi viðmiðanir og fyrirkomulag vegna endurgreiðslu kostnaðar sem getur leitt af beitingu tilskipunar 2001/40/EB ef ekki er unnt að láta brottvísun fara fram á kostnað viðkomandi ríkisborgara þriðja lands.

2. gr.

1. Ákvörðunaraðildarríkið skal endurgreiða fullnustuaðildarríkinu þann kostnað sem getur leitt af beitingu tilskipunar 2001/40/EB ef ekki er unnt að láta brottvísun fara fram á kostnað viðkomandi ríkisborgara þriðja lands.

Fullnustuaðildarríkið skal veita ákvörðunaraðildarríkinu almennar upplýsingar um leiðbeinandi kostnað við brottvísanir.

2. Endurgreiðslan skal fara fram að beiðni fullnustuaðildarríkisins á grundvelli lágmarksraunkostnaðar og á grundvelli eftirfarandi þátta:

a) Flutningskostnaður. Þar á meðal er raunkostnaður við flugfargjöld, sem nemur allt að því verði sem gefið er upp í opinberri gjaldskrá Alþjóðasambands flugfélaga fyrir viðkomandi flug á fullnustutímanum. Unnt er að fara fram á endurgreiðslu raunkostnaðar við flutning á landi eða sjó, með bíl, lest eða báti, á grundvelli fargjalds fyrir ferð á öðru farrými í lest eða báti fyrir viðkomandi vegalengd á fullnustutímanum.

b) Umsýslukostnaður. Þar á meðal er raunkostnaður við vegabréfsáritun og gjöld fyrir útgáfu ferðaskilríkja til endursendingar (ferðabréf).

c) Ferðadagpeningar fylgdarmanna. Þessi kostnaður skal ákvarðaður í samræmi við gildandi innlend lög og/eða venju.

d) Gistikostnaður fylgdarmanna. Þar á meðal er raunkostnaður við dvöl þessara aðila á gegnumferðarsvæði þriðja lands

and is not bound by it or subject to its application.

(10) This Directive constitutes an act building on the Schengen acquis or otherwise related to it within the meaning of Article 3(2) of the 2003 Act of Accession,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

This Decision sets out appropriate criteria and practical arrangements for the compensation of the financial imbalances which may result from the application of Directive 2001/40/EC where expulsion cannot be effected at the expense of the national(s) of the third country concerned.

Article 2

1. The issuing Member State shall compensate the enforcing Member State for financial imbalances, which may result from the application of Directive 2001/40/EC where expulsion cannot be effected at the expense of the national(s) of the third country concerned.

The enforcing Member State shall provide the issuing Member State with general information about the indicative costs of the removal operations.

2. The reimbursement shall take place at the request of the enforcing Member State on the basis of the minimum actual costs and on the basis of the following principles:

(a) transport costs. These include the actual costs for flight tickets up to the amount of the official IATA tariff for the respective flight at the time of enforcement. The actual costs for land or maritime transport by car, train or boat can be claimed on the basis of a second class train or boat ticket for the respective distance at the time of enforcement;

(b) administrative costs. These include the actual costs for visa fees and the fees for the issuing of return travel documents (laissez-passer);

(c) mission allowances per diem for the escorts. These are to be determined in accordance with the applicable national legislation and/or practice;

(d) accommodation costs for the escorts. These include actual costs for these persons' stay in a transit area of a third coun-

og eins stutta dvöl í upprunalandinu og nauðsyn krefur til að ljúka verkefninu. Endurgreiðsla skal ekki reidd af hendi fyrir fleiri fylgdarmenn en tvo með hverjum einstaklingi sem er endursendur, nema þörf sé á fleiri fylgdarmönnum að mati fullnustuaðildarríkisins og í samráði við ákvörðunaraðildarríkið.

- e) Gistikostnaður þess sem er endursendur. Þar á meðal er raunkostnaður við dvöl þess, sem er endursendur, í viðeigandi húsnæði í samræmi við gildandi innlend lög og/eða venju fullnustuaðildarríkisins. Endurgreiða skal að hámarki þriggja mánaða dvöl. Ef talið er að dvöl þess, sem er endursendur, verði lengri en þrír mánuðir skulu fullnustuaðildarríkið og ákvörðunaraðildarríkið koma sér saman um greiðslu viðbótarkostnaðarins.
- f) Lækniskostnaður. Þar á meðal er raunkostnaður við að veita þeim sem er endursendur og fylgdarmönnum hans lækni-meðferð í neyðartilvikum, þ.m.t. óhjákvæmileg útgjöld vegna innlagnar á sjúkrahús.

Pegar þörf krefur skal fullnustuaðildarríkið hafa samráð við ákvörðunaraðildarríkið og skulu þau koma sér saman um greiðslu kostnaðar, sem er umfram þann sem settur er fram í þessari málsgrein, eða viðbótarkostnaðar.

3. gr.

1. Beiðni um endurgreiðslu skal lögð fram skriflega ásamt kvittunum fyrir útlögðum, endurheimtanlegum kostnaði.
2. Einungis er heimilt að leggja fram beiðni um endurgreiðslu í tengslum við ákvarðanir um brottvísun sem eru gefnar út eftir að þessi ákvörðun öðlast gildi. Ekki er heimilt að krefjast endurgreiðslu vegna fullnustu ákvarðana um brottvísun sem eru gefnar út meira en fjórum árum fyrir fullnustu þeirra.
3. Heimilt er að hafna beiðnum um endurgreiðslu sem eru lagðar fram eftir að meira en eitt ár er liðið frá fullnustu.
4. Hvert aðildarríki skal koma á innlendum tengiliði í tengslum við framkvæmd þessarar ákvörðunar og senda viðeigandi gögn til hinna aðildarríkjanna. Innlendum tengiliður fullnustuaðildarríkisins skal senda sérhverja beiðni um endurgreiðslu

try and for their strictly necessary short stay for the implementation of their mission in the country of origin. For the purpose of reimbursement, the number of escorts shall not exceed two persons per returnee, unless, on the basis of the assessment of the enforcing Member State and in agreement with the issuing Member State, more escorts are required;

- (e) accommodation costs for the returnee. These include the actual costs for the returnee's stay in an appropriate facility in accordance with the applicable national legislation and/or practice of the enforcing Member State. A maximum period of three months of stay shall be reimbursed. Where the returnee's stay is expected to last longer than three months, the enforcing Member State and the issuing Member State shall agree to the additional costs;
- (f) medical costs. These include the actual costs for the provision of medical treatment to the returnee and the escorts in emergency cases, including necessary hospitalisation expenses.

Where necessary, the enforcing Member State shall consult the issuing Member State and agree on costs exceeding those set out in this paragraph or on additional costs.

Article 3

1. Reimbursement requests shall be made in writing and shall be accompanied by documentary proof of the recoverable costs.
2. Requests for reimbursement can only be made for expulsion decisions, which are issued after this Decision takes effect.

Reimbursement cannot be claimed for the enforcement of expulsion decisions, issued more than four years prior to their enforcement.

3. Requests for reimbursement submitted more than one year after the enforcement has taken place may be rejected.
4. Each Member State shall establish a national contact point for the implementation of this Decision and communicate the relevant data to the other Member States. Any request for reimbursement shall be sent by the national contact point of the enforcing

til innlands tengiliðar ákvörðunaraðildarríkisins, sem skal tilkynna tengiliði fullnustuaðildarríkisins um viðtöku hennar.

5. Innlandur tengiliður ákvörðunaraðildarríkisins skal tilkynna innlendum tengiliði fullnustuaðildarríkisins innan þriggja mánaða um samþykkt eða synjun beiðninnar. Tilkynningin skal vera skrifleg og í henni skal koma fram rökstuðningur ef um synjun er að ræða.
6. Greiðslur skulu inntar af hendi innan þriggja mánaða frá því að innlandur tengiliður ákvörðunaraðildarríkisins hefur samþykkt greiðsluna.
7. Tilkynna skal innlendum tengiliðum fullnustuaðildarríkisins og ákvörðunaraðildarríkisins um greiðslur og synjanir um endurgreiðslu.

4. gr.

1. Til þess að unnt sé að fylgjast með að framkvæmd þessarar ákvörðunar, sem og framkvæmd tilskipunar 2001/40/EB, sé snurðulaus skal hver innlandur tengiliður veita upplýsingar reglulega, einkum varðandi: heildarfjölda fullnusturáðstafana sem eru gerðar samkvæmt tilskipun 2001/40/EB og endurgreiddar í samræmi við þessa ákvörðun og heildarfjölda synjana um endurgreiðslu ásamt rökstuðningi fyrir slíkum synjunum.
2. Slíkum upplýsingum mega einnig fylgja til-mæli sem miða að því að bæta viðmiðanir og fyrirkomulag þessarar ákvörðunar.

5. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. febrúar 2004.

Fyrir hönd ráðsins,

B. COWEN
forseti.

Member State to the national contact point of the issuing Member State, which shall inform the national contact point of the enforcing Member State of the receipt of the request.

5. Within a maximum of three months the national contact point of the issuing Member State shall communicate to the national contact point of the enforcing Member State the acceptance or the refusal of the request. Such a communication shall be in writing, stating the reasons in case of refusal.
6. Payments shall be made within a maximum of three months from the acceptance of the payment by the national contact point of the issuing Member State.
7. The national contact points of the enforcing Member State and of the issuing Member State shall be informed of payments and of refusals to reimburse.

Article 4

1. In order to monitor the smooth implementation of this Decision as well as of the Directive 2001/40/EC, each national contact point shall regularly provide information concerning in particular: the total number of enforcement measures taken under Directive 2001/40/EC which were reimbursed in accordance to this Decision and the total number of refusals to reimburse together with the reasons for such refusals.
2. Such information may also include recommendations with a view to improving the criteria and practical arrangements of this Decision.

Article 5

This Decision shall take effect on the day following that of its publication in the Official Journal of the European Union.

Article 6

This Decision is addressed to the Member States.

Done at Brussels, 23 February 2004.

For the Council

The President
B. Cowen